

واژگونی قطب‌های مغناطیسی و اثرات آن بر حیات انسان‌ها در روی زمین

سید فرزاد میراحسنی^۱ ، متین نانکلی^۲ ، محسن خاصی حبیب‌آبادی^۳

^۱ کارشناسی فیزیک دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید باهنر اصفهان (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناسی فیزیک دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید باهنر اصفهان

^۳ کارشناسی فیزیک دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید باهنر اصفهان

چکیده

قطب‌های مغناطیسی در جای خود ثابت نیستند و در طول عمر زمین چند بار واژگون شده‌اند که در مورد اثرات این واژگونی بر زندگی انسان‌ها حدس‌هایی زده‌می‌شود. منشا میدان مغناطیسی زمین تا سال‌ها ناشناخته بود و امروز نیز با قطعیت در مورد آن سخن نمی‌گویند اما حدس‌هایی زده می‌شود که با تجربه سازگاری خوبی دارند که در این مقاله به یکی از مشهورترین آن‌ها می‌پردازیم. خورشید نیز بر میدان مغناطیسی زمین اثر می‌گذارد؛ این تاثیرات شامل امواج الکترومغناطیس (نور خورشید و تابش فرابنفش)، نیروی گرانشی نیوتون و آنچه در اینجا با آن سروکار داریم طوفان‌های مغناطیسی است که پیوسته به سوی ما می‌آیند. این حقیقتی غیرقابل انکار است که ما به وسیله میدان مغناطیسی زمین احاطه شده‌ایم و این میدان مغناطیسی بر ما اثر می‌گذارد. می‌خواهیم بدانیم منشا میدان مغناطیسی زمین چیست، اثر خورشید بر میدان مغناطیسی زمین چگونه است و آیا چرخش قطب‌های مغناطیسی پیامد زیستی برای انسان‌ها روی کره زمین به همراه دارد یا خیر. در این نوشتار نسبتاً کوتاه‌قصد داریم با واژگونی قطب‌های مغناطیسی زمین بیشتر آشنا شویم و شواهد موجود در این زمینه را ارائه دهیم. زمین به عنوان یکی از سیارات منظومه شمسی، هر لحظه از جانب خورشید مورد تهاجم تشتعشات و ذرات باردار قرار می‌گیرد و میدان مغناطیسی زمین نقش غیرقابل انکاری در حفظ و حراست ما از این ذرات مهاجم ایفا می‌کند؛ حال اگر قطب‌های مغناطیسی وارونه شود، چه اتفاقی رخ خواهد داد؟ به عقیده محققان، واژگونی قطب‌های مغناطیسی یک قانون است و با وقوع این پدیده احتمالاً هیچ اتفاقی رخ نمی‌دهد. در این مقاله به چند نمونه از وقایع که در اثر واژگونی قطب‌های مغناطیسی ممکن است رخدده، اشاره می‌کنیم.

واژه‌های کلیدی: قطب‌های مغناطیسی زمین، میدان مغناطیسی، واژگونی قطب‌های مغناطیسی، طوفان‌های خورشیدی

مقدمه

منشا میدان مغناطیسی زمین یک موضوع قدیمی است که توجه بسیاری از دانشمندان مشهور را به خود جلب کرده است. اگر ویلیام گیلبرت^۱، آندره ماری آمپر^۲، رنه دکارت^۳، ادموند هالی^۴، کارل فردریش گاؤس^۵، لورد بلکت^۶ و بسیاری دیگر که در پیشرفت علم مشارکت کردند، درباره این موضوع کارکردن به این خاطر است که اساساً این موضوع به یکی از مسائل کاربردی که از اهمیت ویژه برخوردار است مربوط می‌شود و آن مسئله جهت‌یابی در دریاست.^[۲] اما موضوع به همین‌جا ختم نمی‌شود امروزه اگر در دریا راه را گم کنیم، ماهواره‌هایی داریم که با دقت فوق العاده بالا برای ما جهت‌یابی می‌کنند. پس فهمیدن چرخش قطب‌های مغناطیسی به چه کار می‌آید؟ موضوع آن جایی جالب می‌شود که بسیاری از مردم نگران پیامدهای زیستی ناشی چرخش قطب‌های مغناطیسی‌اند و بعضی حتی این پدیده را خاتمه‌دهنده زندگی انسان در روی زمین تلقی می‌کنند! اما آیا این‌ها حقیقت دارد؟

زمین دارای یک میدان مغناطیسی نسبتاً قوی است که در قطب‌ها به $305\text{,}000$ گاؤس می‌رسد؛ قطب‌های مغناطیسی بر قطب‌های جغرافیایی منطبق نیستند و با آن زاویه‌ای می‌سازند که به آن میل مغناطیسی می‌گویند. جالب آنکه این زاویه ثابت نیست و پیوسته در حال افزایش است. بهتر است موضوع را اساسی‌تر بررسی کنیم؛ از منشا قطب‌های مغناطیسی زمین.

منشا و چیستی میدان مغناطیسی زمین

وقتی زمین 4.5 میلیارد سال پیش تشکیل شد، عناصر سنگین‌تر در مرکز قرار گرفتند که نتیجه‌ی آن لایه 3000 کیلومتری زیر پای ماست. هسته‌ی آهنی مایع (مخلوطی از عناصر سبک‌تر به مقدار km) محدوده‌ای با شعاع 3400 کیلومتر است. وقتی فشار به داخل زمین افزایش‌می‌یابد، آهن جامد می‌شود و به این دلیل ما هسته‌ی داخلی را جامد می‌دانیم که حجمی با شعاع 1200 کیلومتر را اشغال کرده است.^[۲] برای منشا میدان مغناطیسی فرضیه‌های متفاوتی وجوددارد که در ادامه مشهورترین فرضیه را می‌آوریم:

زمین از چهار لایه مجزا تشکیل شده است (شکل ۱). بخش مرکزی آن، هسته داخلی نامیده می‌شود که جامد است. این هسته داخلی به شدت داغ است و اساساً از آهن و نیکل ساخته شده است. این فلزات فرومغناطیس هستند به‌این معنا که می‌توانند خاصیت آهنربایی پیدا کنند. در اطراف هسته داخلی، لایه‌ای مایع متشکل از آهن و نیکل وجوددارد که هسته خارجی نامیده می‌شود.^[۱] اساساً حرکت منظم یک سیال در یک رسانا میدان مغناطیسی تولید می‌کند (این پدیده را الگو یا مکانیسم دینامو می‌نامیم).^[۶] بخش مایع و داغ هسته زمین حاوی جریان‌های همرفتی است که مواد داغ را بالا برده و مواد سردتر را

۱- William Gilbert

۲- André-Marie Ampère

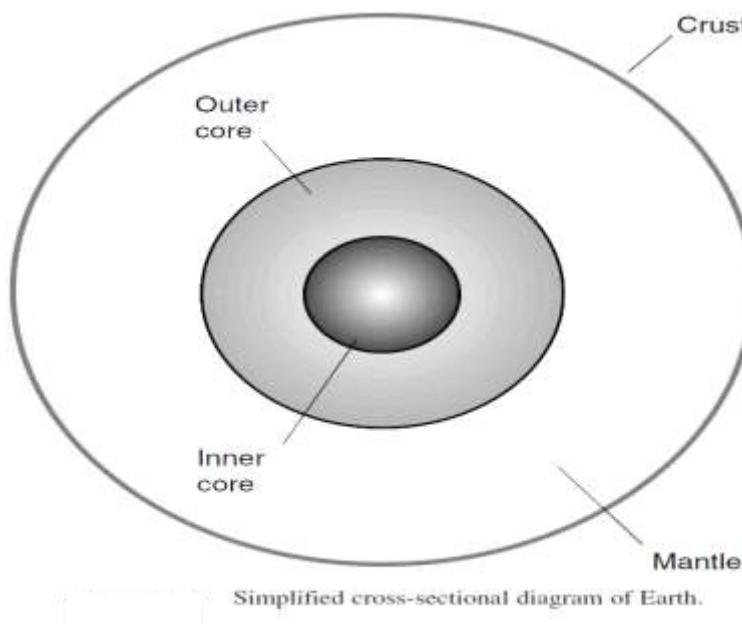
۳- René Descartes

۴- Edmond Halley

۵- Karl-Friedrich Gauss

۶- Lord Blackett

پایین می‌آورد. شاید درون هستهٔ خارجی، جریان‌های گردابی (گرداب‌های کوچک) برقرار است که میدان مغناطیسی منفردی تولید می‌کند و میدان کلی، جمع جبری این میدان‌های منفرد است.^[۵]

شکل ۱. نمودار ساده شده سطح مقطع زمین.^[۱]

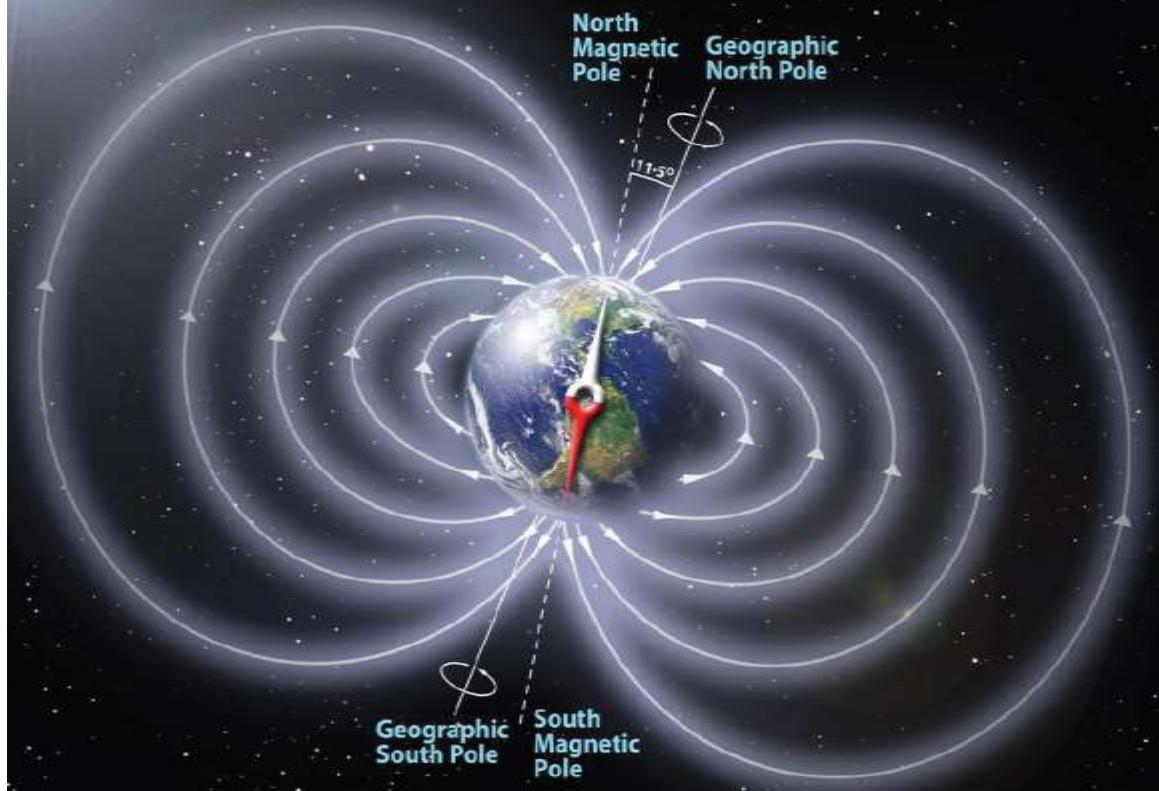
لایه‌های متفاوت زمین با عرض‌های جغرافیایی متفاوت می‌چرخد و این حرکت نسبی باعث ایجاد میدان مغناطیسی می‌شود.^[۵]

گفته می‌شود میدان مغناطیسی زمین نمی‌تواند به هستهٔ داخلی مربوط باشد. دمای عمق زمین چیزی بالغ بر ۳۰۰۰ کلوین است که بیشتر از دمای کوری^۷ (یعنی دمایی که مواد خاصیت فرومغناطیسی خود را از دست می‌دهند) است. پس میدان مغناطیسی در صورتی می‌تواند حفظ شود که جریان‌های الکتریکی گردشی در آهن مایع (هستهٔ خارجی) وجود داشته باشد.^[۲]

اکنون با یک سوال مواجه هستیم: که آیا قطب‌های مغناطیسی همواره سر جای خود ساکن بوده‌اند یا مکان آن‌ها پیوسته در حال تغییر بوده‌است؟

شواهد حاکی از آن است که در طول عمر ۴,۵ میلیاردی زمین، مکان قطب‌ها با رهای قطبیت خود را تغییرداده‌اند. همانطور که گفتیم زاویه بین شمال جغرافیایی و شمال مغناطیسی، میل‌مغناطیسی نام دارد (شکل ۲). شواهد نشان می‌دهد که محور مغناطیسی که قطب‌ها را به هم وصل می‌کند تقریباً ۱۲ درجه نسبت به محور چرخش کج شده‌است.^[۶]

The Earth's Magnetic Field

شکل ۲. زاویه بین محور جغرافیایی و محور مغناطیسی زمین [۱۳]

محور دوران زمین حرکت نمی‌کند اما نقاط مختلف در روی زمین در زمان‌های متفاوت با قطب‌های چرخشی منطبق می‌شوند. به این علت است که تغییر در عرض جغرافیایی بعضی اوقات به حرکت قطب موسوم است.^[۳] قطب شمال مغناطیسی تقریباً ۱۶۰۰ کیلومتر با قطب شمال جغرافیایی فاصله دارد.^[۵]

محل قطب‌های مغناطیسی به مرور زمان تغییر می‌کند برای مثال قطب شمال مغناطیسی در سال ۲۰۰۱ در موقعیت N $81,3^{\circ}$ و W $110,8^{\circ}$ در سال ۲۰۰۵ در موقعیت N $83,1^{\circ}$ و W $117,8^{\circ}$ در سال ۲۰۰۹ در موقعیت N $84,9^{\circ}$ و W $131,0^{\circ}$ در سال ۲۰۱۱ در موقعیت N $85,9^{\circ}$ و W 147° بوده است.^[۹]

قطب شمال مغناطیسی اکنون در کانادا است اما همیشه در آن جا نبوده بلکه تقریباً نامنظم در اطراف قطب شمال جغرافیایی در گردش بوده است.^[۵] محل اولیه قطب‌های مغناطیسی در سال ۱۸۳۱ توسط جیمز کلارک راس^۸ در ساحل غربی کانادا تعیین شد. آ蒙دسن^۹ در ۱۹۰۱ کشف کرد که قطب‌های مغناطیسی تقریباً ۵۰ کیلومتر از مکان اولیه‌شان حرکت کرده‌اند.^[۹]

۱۱- James clark ross

۱۲- Roald amundsen

در اوایل قرن ۲۰ پالئومکنتریست‌ها (کسانی که تاریخچه میدان مغناطیسی زمین را بررسی می‌کنند) مثل برنارد برونهس^{۱۰} در فرانسه (۱۹۰۶) و موتوناری ماتویاما^{۱۱} در ژاپن (۱۹۲۰) تصدیق کردند که سنگ‌ها عموماً طبق خاصیت مغناطیسی‌شان دو دسته‌اند. گروه اول قطبیده عادی نامیده می‌شوند که به وسیله مواد معدنی مغناطیسی موجود در سنگ‌ها مشخص می‌شوند و دارای قطبش مشابه با میدان مغناطیسی زمین‌اند؛ گروه دیگر دارای قطبش عکس با میدان مغناطیسی زمین‌اند. [۱۰] شواهدی موجود است که در تاریخ اولیه حیات زمین قطب‌ها در وضعیتی که با موقعیت فعلی هزاران مایل فاصله داشته قرار گرفته‌بودند. سنگ‌های مغناطیسی، خود را در جهت میدان مغناطیسی زمین قرارداده‌اند. با سرد شدن لاوای مذاب، این سنگ‌ها جهت خود را در جهت میدان مغناطیسی اصلی زمین حفظ نموده‌اند. سن این سنگ‌ها را می‌توان تعیین نمود. در حدود ۵۰۰ میلیون سال پیش قطب شمال در نزدیکی جزایر هاوایی یعنی در فاصله هزاران مایل از محور چرخش زمین بوده‌است. [۳] پس فرضیه مدفون بودن یک آهنربا در شمال کانادا (فرضیه‌ای که سال‌ها به آن استناد می‌شد) رد می‌شود.

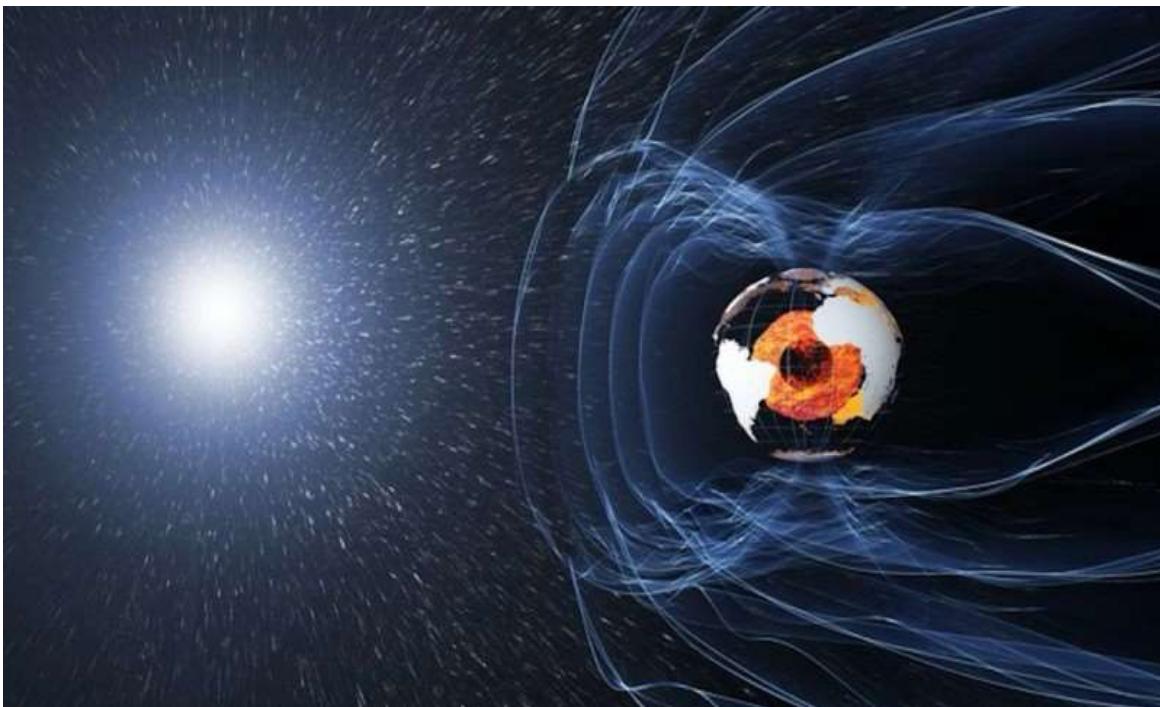
اثرات خورشید بر میدان مغناطیسی زمین

میدان مغناطیسی زمین، سیاره ما را مانند نیروی نامرئی احاطه کرده و حیات را با منحرف کردن ذرات باردار از اشعه‌های مضر خورشیدی محافظت می‌کند. [۱۲] زمین به عنوان سومین سیاره منظومه شمسی با فاصله‌ای تقریباً ۱۴۹ میلیون و ۶۸۰ هزار کیلومتر از خورشید قراردارد پس بدیهی به نظر می‌رسد که خورشید بر زمین اثر بگذارد. خورشید با دمایی بالغ بر ۵۷۷۸ کلوین دارای فعل و انفعالات زیادی در طول روز است که این فعل و انفعالات بر زمین اثر می‌گذارد. در ادامه به بررسی اثرات خورشید بر مغناطیسی زمین می‌پردازیم.

(الف) شراره‌های خورشیدی: پر تحرک‌ترین فعالیت وابسته به سطح خورشیدی است و از شکستن و پیوند مجدد خطوط میدان مغناطیسی خورشید، انرژی مغناطیسی از آن آزادمی‌شود. انرژی این انفجار چیزی بین ۱۰^{۲۳} تا ۱۰^{۲۵} رژول است. شراره‌ها با آنچه پس‌رانی جرم کرونال نام دارد، ارتباط دارند. در این فرآیند مواد متشكل از الکترون و پروتون به همراه مقادیر کمی هلیوم، اکسیژن و آهن از تاج خورشیدی به بیرون رانده شده و میدان مغناطیسی کرونال را همراه خود می‌برند. [۸] میدان مغناطیسی حاصل از این جریان که به طوفان خورشیدی موسوم است، به ابزار سنجش میدان مغناطیسی روی زمین صدمه می‌زند. طوفان خورشیدی در حدود ۲۴ ساعت یا بیشتر به زمین می‌رسد. (سرعت ۱۰۰۰ کیلومتر بر ثانیه) (فاصله خورشید تا زمین ۱۵۰ میلیون کیلومتر). درمورد بادهای خورشیدی (طوفان مغناطیسی) می‌توان گفت که متشكل از دو دنباله هستند. یک دنباله غباری متشكل از خرده موادی که در اثر تصعید یخ از سطح هسته دنباله‌دار توسط خورشید به وجود می‌آیند و یک دنباله یونی که شامل مولکول‌های سیانوژن (CN₂) و کربن مونواکسید (CO) است. حدود ۷ میلیون یون در هر مترمکعب باد خورشیدی وجود دارد که اکثر آنها پروتون و الکترون هستند. [۸] باد خورشیدی یک شارش پلاسمایا تنیدی بالاست که میدان مغناطیسی به دام افتاده خورشید را همراه خود حمل می‌کند. زمانی که ذرات مهاجم به نزدیکی سیاره ما می‌رسند، به سمت قطب شمال و جنوب مغناطیسی شتاب می‌گیرند که این شتاب باعث ایجاد میدان مغناطیسی می‌شود که با میدان مغناطیسی زمین برهمنش می‌کند (شکل ۳).

۱۳- Bernard brunhes

۱۴- Motonary matoyama

در شکل ۳. میدان مغناطیسی زمین سیازه ما را از تشعشعات ناسالم خورشیدی محافظت می‌کند.

شراره‌های خورشیدی و به تبع آن طوفان‌های خورشیدی روی میدان مغناطیسی زمین اثر می‌گذارند. جریان ذراتی که به زمین می‌رسند باعث تداخلاتی در ارتباطات موج کوتاه رادیویی و از کار افتادن شبکه برق می‌شود؛ اتفاقی که در مارس ۱۹۸۹ در ایالت کبک کانادا افتاد.^[۸] در طوفان‌های مغناطیسی وقتی که جهت و شدت میدان مغناطیسی زمین دارای تغییرات شدیدی است گاهی ارتباط تلفنی و تلگرافی قطع می‌شود. در سال ۲۰۰۳ نیز طوفانی که به اصطلاح آن را هاللووین می‌نامیم باعث قطعی برق در سوئد و تغییر ساعت پروازها شد.^[۱۲] اثر متقابل این طوفان مغناطیسی و میدان مغناطیسی عادی زمین، تغییراتی در میدان مغناطیسی زمین تولید می‌کند و خطوط میدان متغیر سیم‌ها را قطع می‌کند. در حالت اغتشاشات شدید ممکن است فیوزها بسوزند و دستگاه‌ها اخبار نادرست مخابره کنند.^[۳] در اثر طوفان‌های مغناطیسی شدید ممکن است خواص مغناطیسی زمین دستخوش تغییر شود و عقره قطب‌نما رفتار سرگردان و عجیبی از خود نشان‌دهد همچنین دستگاه‌های مکان یاب و سامانه GPS دچار اختلالاتی جدی شوند و مکان نادرست مخابره کنند.

ب) تابش فرابنفش : حرکت یون‌های منفی و مثبت که تابش فرابنفش حاصل از شراره‌های خورشیدی به وجود آورده‌اند، موجب جریان الکتریکی می‌شود. جریان الکتریکی میدان مغناطیسی ایجاد می‌کند که با میدان مغناطیسی زمین ترکیب می‌شود. این میدان در بعضی اوقات بسیار با میدان مغناطیسی زمین متفاوت است که باعث ایجاد اختلال در کار قطب‌نما می‌شود.^[۴] ماهواره‌ها و گردونه‌های تجسس نشان داده‌اند که میدان مغناطیسی زمین حاصل از برهم‌کنش میان میدان مغناطیسی حاصل از خورشید و میدان مغناطیسی عادی زمین است.^[۴]

جلوه‌ای زیبا و دل‌انگیز از تعامل خورشید و زمین؛ شفق قطبی (آئورورا)

یکی از پدیده‌هایی که حاصل تعامل باد خورشیدی و میدان مغناطیسی زمین است شفق قطبی است. بعضی از شهرهای جهان برای مشاهده این پدیده به خاموشی مطلق فرومی‌روند. زمانی که ذرات مهاجم (حاصل از بادهای خورشیدی) به نزدیکی سیاره ما می‌رسند، به سمت قطب شمال و جنوب مغناطیسی شتاب می‌گیرند که این شتاب باعث ایجاد میدان مغناطیسی می‌شود که با میدان مغناطیسی زمین برهمنش می‌کند. نتیجه این برهمنش تغییر چشمگیر در لایه یونیزه شده بالای اتمسفر زمین (یونوسفر) است که می‌تواند هاله وسیعی از نور در اطراف قطب‌های مغناطیسی زمین ایجاد کند.^[۱] این پدیده بیشتر در عرض جغرافیایی N[°] ۷۰ و S[°] ۷۰ دیده می‌شود. شکل شرق قطبی سخت متأثر از میدان مغناطیسی زمین است.^[۵] در این پدیده میدان مغناطیسی زمین نقش خنثی‌گر این ذرات را دارد و زمین را از باد خورشیدی حفظ می‌کند(شکل ۴).

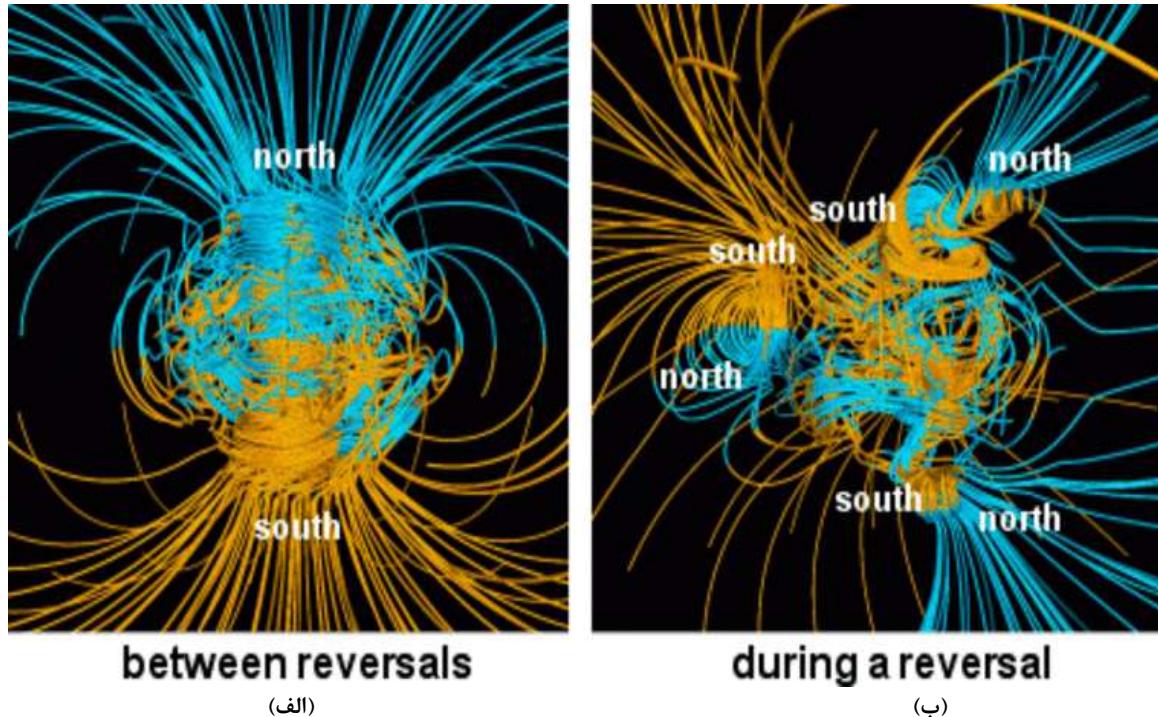

شکل ۴. شرق قطبی جنوبی یا آئورورا استرالیالیس که توسط ایستگاه بین المللی فضایی رصد شده است.^[۱۴]

دوره واژگونی و چرخش قطب‌های مغناطیسی

آخرین معکوس شدن به ۸۰۰ هزار سال پیش برمی‌گردد در حالی که در دو میلیون سال گذشته هفت معکوس شدن رخداده است.^[۲] پس نرخ ثابتی برای دوره معکوس شدن قطب‌ها وجود ندارد. آخرین واژگونی ۸۰۰,۰۰۰ سال پیش بوده و ۶ واژگونی در ۱,۲۰۰,۰۰۰ سال قبل از آن رخداده است. در طول معکوس شدن قطب‌های مغناطیسی، شدت میدان مغناطیسی هیچگاه صفر نمی‌شود اما ۱۰ درصد ضعیفتر از حالت عادی می‌شود و ممکن است میدان مغناطیسی در استوا و یا به طور

همزمان چند میدان مغناطیسی در شمال و جنوب وجود داشته باشد(شکل ۵). [۱۲] چیزی که از شواهد برمی‌آید این است که چرخش قطب‌های مغناطیسی به یکباره رخ نمی‌دهد بلکه به طور تدریجی در طی صدها هزار سال اتفاق می‌افتد.

شکل ۵. تصویر فرضی قطب‌های مغناطیسی (الف) بین دو واژگونی (ب) در خلال یک واژگونی [۱۲]

از زمانی که در اوایل قرن ۱۹ میلادی قطب شمال مغناطیسی را به طور دقیق مکان‌یابی کردند، قطب شمال مغناطیسی بیشتر از ۶۰۰ مایل (۱۱۰۰ کیلومتر) به سمت شمال خزیده است. قطب شمال مغناطیسی اکنون با سرعت بیشتری جابجا می‌شود؛ دانشمندان تخمین زده‌اند که قطب شمال مغناطیسی با سرعت ۴۰ مایل در سال (۷۳ کیلومتر در سال) به سمت شمال حرکت می‌کند؛ این در حالی است که در سال‌های اولیه قرن ۲۰ سرعت آن ۱۰ مایل در سال (۱۸ کیلومتر در سال) بوده است. [۱۳]

سوال اصلی درباره تغییر قطب‌های مغناطیسی : آیا تغییر قطب‌های مغناطیسی و چرخش آن‌ها بر حیات انسان روی زمین اثرمی‌گذارد؟ به عبارت دیگر پیامدهای زیستی واژگونی قطب‌ها چیست؟

عده‌ای بعضی تغییرات مهم و حیاتی بر روی کره زمین مثل عصر یخبندان و انقراض دایناسورها و بعضی دیگر نظریه‌های روز رستاخیز را به واژگونی قطب‌های مغناطیسی ربط می‌دهند. یکی از نظریه‌های روز رستاخیز که بر واژگونی قطب‌های مغناطیسی تاکید می‌کند، ترس درباره فعل و افعالات خورشیدی است که به سمت ما می‌آید. این عقیده به اشتباہ فرض می‌کند که فرایند واژگونی قطب برای یک لحظه زمین را بدون میدان مغناطیسی می‌گذارد (میدان مغناطیسی ما را طوفان‌های خورشیدی و پس‌رانی جرم کرونال محافظت می‌کند). درست است که میدان مغناطیسی زمین در طول زمان واژگونی ضعیف و قوی می‌شود اما این به آن معنا نیست که به طور کامل ناپدید می‌شود. میدان مغناطیسی ضعیف ممکن است باعث

افزایش اندک تشعشعات خورشیدی شود (درست مثل زمانی که در عرض‌های جغرافیایی پایین، منظره زیبای آئورورا ایجاد می‌شود) اما باعث مرگ نمی‌شود؛ به علاوه با ضعیف شدن میدان مغناطیسی زمین، لایه اتمسفر ضخیم‌تر می‌شود (چون با نیروی کمتری توسط زمین به پایین کشیده می‌شود) و در مقابل ذرات مهاجم خورشیدی ما را محافظت می‌کند.^[۱۳]

رجوع می‌کنیم به سال ۱۹۸۱ جایی که چارلز برلیتز^{۱۲} کتاب "پایان جهان در ۱۹۹۹" را منتشر کرد. برلیتز در این کتاب در رابطه با وقوع اتفاقی از قبیل سهیل قحطی آلدگی هوا و تغییر (چرخش) قطب‌های مغناطیسی در سال ۱۹۹۹ هشدار داده بود. همچنین به خاطر می‌آوریم در سال ۲۰۱۲ باز هم تئوری پایان جهان با طرح یک همترازی سیاره‌ای در نقطه انقلاب زمستانی و رابطه آن با واژگونی قطب‌های مغناطیسی و طوفان‌های خورشیدی بی‌سابقه شدت گرفت.^[۱۱] پس هر گونه ارتباط میان واژگونی قطب‌های مغناطیسی و حیات انسان‌ها روی زمین منتفی می‌شود.

تغییرات آب و هوایی بر اثر تغییر عرض جغرافیایی که در سال‌های اخیر به وسیله منجمین مشاهده شده به اندازه‌ای کوچک است که نمی‌تواند اثری بر آب‌وهوا داشته باشد. مرتبط کردن آب‌وهوا به پدیده‌های خورشیدی نیز بسیار سخت است (هر چند بعضی از پدیده‌ها هستند که با تغییرات آب و هوای رشد نباتات و جانوران رابطه ضعیفی دارند) مثلاً در نتیجه مطالعه هزاران درخت توسط ای.دوگلاس^{۱۳} درباره تغییر عرض حلقه‌های سنی درختان، موفق به کشف تغییر تناوبی حلقه‌های پهن و باریک گردید که به وجود دوره‌های رشد و کند اشاره می‌کند. در سالهای ۱۶۴۵ و ۱۷۱۵ او نتوانست زمان تناوبی را پیدا کند اما بعداً مشخص شد در خلال این سال‌ها لکه‌های خورشیدی کم بوده است!^[۳]

با وجود همه این‌ها محققان ناسا هرگونه ارتباط میان سرگردانی قطب‌ها و تشکیل طوفان‌های سهمگین و رعد و برق‌های کشنده که زمین را به نابودی می‌کشاند رد کردند. برخی معتقدند با تغییر قطب‌های مغناطیسی سونامی‌های بزرگ به همراه رعد و برق‌های کشنده روی‌می‌دهد. کارل ریموند^{۱۴} (ژئوفیزیکدان و دانشمند ارشد در لابراتوار احتراقی ناسا) معتقد است که ارتباط دادن تمامی این رویدادها به یکدیگر غیرعقلانی به نظر می‌رسد و در واقع هیچ ارتباط تایید شده‌ای با تغییر میدان مغناطیسی ندارد.^[۷]

نتیجه‌گیری

این گونه که از شواهد و نظرات دانشمندان برمی‌آید، ارتباط تایید شده ای بین واژگونی قطب‌های مغناطیسی زمین و نابودی نسل بشر وجود ندارد. در طول عمر چند میلیارد ساله زمین بارها و بارها قطب‌های مغناطیسی زمین واژگون شده و این واژگونی‌ها، نه یک پدیده غیرعادی بلکه یک قانون طبیعی است مثل سایر قوانین طبیعت اما به دلیل محدود بودن منابع اطلاعاتی ما از منشا میدان مغناطیسی زمین، توجیه واژگونی قطب‌های مغناطیسی به مساله ای سخت و غیرقابل حل تبدیل

۱۰- Charles berlitz

۱۱- A.E.Douglass (Andrew Ellicott Douglass)

۱۷- Karl reymond

شده است. شاید در سال های آینده با گسترش درک و آگاهی انسان از پدیده های جهان هستی بتوانیم توجیه درستی از این پدیده داشته باشیم.

منابع

- Cox, A. (۱۹۶۹), “Geomagnetic Reversal”, *Science*, V۱۶۳, N۳۸۶۴, pp ۲۳۷-۲۴۵
- Valet, J.P and Other (۲۰۰۵), “Geomagnetic Dipole Strength and Reversal Rate Over The Past Two Million Years”, *Nature*, V۴۳۵, pp ۸۰۲-۸۰۵
- Byrd, D. (۲۰۱۶), “How Earth’s Magnetic Field Is Changing”, <http://earthsky.org/earth/how-earths-magnetic-field-is-changing-swarm>